

IK BEN MET U ALLE DAGEN

WERELDDAG
VOOR
GROOTOUDERS
EN SENIOREN

#IAMWITHYOUALWAYS

EERSTE WERELDDAG

VOOR GROOTOUDERS EN SENIOREN

LITURGISCHE SUGGESTIES

- Op zondag 25 juli kan een van de eucharistievieringen gewijd worden aan de viering van deze Werelddag met de grootouders en de senioren van de parochie of de lokale gemeenschap.
- Om ervoor te zorgen dat senioren aan de mis kunnen deelnemen, kunnen leden van de gemeenschap vervoer aanbieden aan hen die niet in staat zijn op eigen kracht ernaar toe te komen.
- Tijdens de viering kunnen jongeren van de parochie of de gemeenschap de boodschap van de paus aan hun grootouders of senioren brengen.
- Op 25 juli en op de dagen onmiddellijk daaraan voorafgaand en daaropvolgend, kunnen liturgische vieringen voor de Werelddag in ziekenhuizen en woonzorgcentra plaatsvinden. Voor zover het mogelijk en in overeenstemming met de gezondheidsvoorschriften is, kunnen leden van de parochie worden betrokken om deze vieringen op een passende wijze te animeren.
- De collecte van de missen op deze Werelddag kan worden besteed aan de ondersteuning van projecten van de lokale gemeenschap ten voordele van arme senioren.

HOMILETISCHE SUGGESTIES

XVII ZONDAG DOOR HET JAAR – JAAR B

2 Kon 4,42-44; PS 145; Ef 4,1-6; Joh 6,1-15

- De Werelddag die wij vandaag vieren doet ons begrijpen dat wij allen, jong en oud, grootouders en kleinkinderen, al of niet tot dezelfde familie behorend, één lichaam en één geest zijn, zoals gij ook geroepen zijt tot een en dezelfde hoop. Deze zekerheid troost ons en maakt ons tot een volk, wanneer wij samenkomen rond het altaar waarop de Heer het brood des levens en het woord van ons heil vermenigvuldigt. Senioren én jongeren zijn belangrijk. Zonder hen ontbreekt er iets aan het lichaam van de Kerk. Daarom is het noodzakelijk dat zij binnen elk van onze gemeenschappen de plaats krijgen die hen toekomt. Het is van cruciaal belang dat wij deelgenoot worden aan het leven van senioren op dezelfde wijze als de Heer ons, door ons zijn Lichaam en Bloed te geven, deelgenoot maakt aan het zijne.
- Bijeengekomen als een volk rond de Heer, ontdekken we de schoonheid van het deel uitmaken van dezelfde familie en van het gevoel dat we allemaal, zelfs degenen onder ons die al wat ouder zijn, geliefde kinderen van de ene Vader zijn. Zo begrijpen we wat de paus in *Fratelli tutti* zegt, dat *niemand zichzelf redt*. Dit was ook de ervaring van de vijfduizend mensen die zich rond Jezus verzameld hadden. Deze tijd van pandemie doet ons allemaal nog beter deze boodschap verstaan. Ouderen kunnen zichzelf niet redden, want zij hebben snelle benen nodig om hun dromen waar te maken. Jongeren kunnen zichzelf niet redden want ze hebben iemand nodig die hun verzekert dat zelfs na een donkere nacht de zon van een nieuwe dageraad zal opgaan.

- Het evangelie van vandaag helpt ons begrijpen dat wat ieder van ons bezit, ook in onze familiale relaties een grote bron van leven voor allen kan zijn. In de passage die we gehoord hebben, brengt een jongen *vijf gerstebroden en twee vissen* naar Jezus. Vandaag de dag komt het vaker voor dat grootouders materiële goederen bezitten. Maar het belangrijkste is niet veel of weinig te bezitten, maar het aan de Heer te geven. Hij is het die ons brood vermenigvuldigt en die voldoet aan al onze verlangens (Ps 145). Grootouders hebben dus de specifieke taak het geloof aan de jongere generaties door te geven en hun kleinkinderen met hun wijsheid te begeleiden. Zij moeten hen helpen het contact met hun wortels niet te verliezen en hun leven op stevige fundamenten te bouwen.
- Maar soms is wat we bezitten niet iets materieels. Als wij aan onze grootouders denken, is wat zij vaak geven aan onze families juist de gave van onbaatzuchtigheid. De manier waarop ze hun kleinkinderen liefhebben en koesteren, zozeer zelfs dat zij hen verwennen, lijkt ons misschien overdreven, maar overdrijven is de enige maatstaf van de liefde. De Heilige Ephrem de Syriër belicht deze passage uit het evangelie van Johannes met woorden die de houding van een grootvader tegenover zijn kleinkind lijken te beschrijven. Hij schrijft: *Niet alleen heeft hij ons onbaatzuchtig overladen met zijn gaven, maar hij heeft ons ook verwend met zijn genegenheid. [...] Hij heeft ons naar zich toe getrokken met voedsel dat ons gehemelte streelt, om ons te trekken naar wat onze ziel verkwikt...*
- De Kerk is een moeder voor de mensen die zich rond de Heer verzamelen en die niet in staat lijken zichzelf te voeden. De Kerk heeft ieder van ons nodig. Zoals de Heer in het evangelie dat we hoorden, die dag een jongen liet helpen, lijkt het vandaag noodzakelijk om het geloof en de wijsheid van senioren te vermenigvuldigen. Zij dragen diep in zich een geestelijke schat die ontdekt moet worden. De paus herinnerde ons daar vaak aan.

Ter gelegenheid van het congres over *De rijkdom der jaren*, georganiseerd door het Dicasterie voor de Leken, het Gezin en het Leven, benadrukte hij dat senioren *de onmisbare schakel in de geloofsopvoeding van kinderen en jongeren zijn. We moeten eraan wennen om hen, niet louter sporadisch, te betrekken in ons pastoraal gebeuren en hen te beschouwen als wezenlijke bouwstenen van onze gemeenschappen. Zij zijn niet alleen mensen die we moeten bijstaan en beschermen om hun leven in stand te houden. Zij kunnen de steunpilaren zijn van een evangeliserende pastoraal, bevoorrechte getuigen van Gods trouwe liefde.*

- Zelfs de armsten en meest ongelukkigen onder ons bezitten twee vissen. Bidden is een roeping die voor iedereen toegankelijk is. In zijn boodschap voor deze Werelddag haalt de paus, wanneer hij spreekt over het gebed als specifieke zending van senioren, een citaat aan van Benedictus XVI: *Het gebed van ouderen kan de wereld beschermen en haar misschien doeltreffender helpen dan de koortsachtige activiteit van vele anderen. Je gebed is een heel kostbare hulpbron: een long die de Kerk noch de wereld kunnen missen (cf. Apostolische exhortatie Evangelii Gaudium, 262). Vooral in deze tijd [...] heeft jouw voorspraak voor de wereld en voor de Kerk een grote waarde: het wekt bij iedereen het rustige vertrouwen dat we spoedig aan land zullen komen.*
- In de parallele passage in Marcus (Mc 6,41) vertrouwt de Heer Jezus de leerlingen de taak toe om de broden uit te delen aan de menigte. Het is een taak die Hij ook vandaag nog aan de Kerk toevertrouwt. Wij kunnen uit onszelf het wonder niet verrichten, maar Jezus heeft onze handen nodig opdat het brood de noodlijdenden zou kunnen voeden. Laat ons niet vergeten hoeveel senioren in onze parochies buitengewone bedienaars van de eucharistie zijn of andere bedieningen uitoefenen, en hoe kostbaar dit is voor het leven en de liturgie van onze gemeenschappen.

SUGGESTIES BIJ DE VOORBEDE EN BIJ DE HERDENKING VAN DE OVERLEDEN SENIOREN ALS GEVOLG VAN DE PANDEMIE

- Voor de Kerk, opdat ze iedere dag het brood des levens en het woord van ons heil mag vermenigvuldigen, zodat niemand verstoken blijft van het voedsel voor het lichaam en van de hoop die uit het geloof voortvloeit. Voor het dienstwerk van de paus. Laat ons bidden.
- Voor de senioren onder ons, dat we onze ontvangen roeping nederig, zachtmoedig en edelmoedig beleven. Dat onze broosheid ons niet verhindert om ten volle lief te hebben, armen te troosten en jongeren te steunen. Laat ons bidden.
- Voor de jongeren, dat ze bij het zien van zoveel honger naar brood en naar vrede in de wereld, zich niet laten ontmoedigen door het weinige dat ze hebben, maar gehoor geven aan de uitnodiging van de Heer om iedereen eten te geven. Laat ons bidden.
- Voor ons allen, opa's en oma's, dat wij aanvoelen hoe wij onze families met wijsheid kunnen begeleiden en dat wij leren hoe we de schat van het geloof aan onze kleinkinderen en de jonge generaties kunnen doorgeven. Laat ons bidden.
- Voor alle senioren die alleen zijn en tedere nabijheid zoeken, dat ze niet vereenzamen maar het bezoek van een engel ontvangen en dat ze ervaren dat de belofte van de Heer: *Ik ben met jullie, alle dagen* ook tot hen persoonlijk gericht is. Laat ons bidden.
- Voor de zieken, dat ze genezen en dat de storm van de pandemie gaat liggen. Dat we leren niemand in de steek te laten als het kwaad zich aandient, dat de zorg voor alle zieken, ook in de armste landen, gegarandeerd wordt. Laat ons bidden.
- Voor allen, jong en oud, dat wij beseffen dat we één roeping, één geloof en één doopsel ontvangen hebben. Dat we wegen vinden om ons leven in dienst te stellen van vrede, broederlijkheid en sociale vriendschap. Laat ons bidden.

- Heer, onze God, wij vertrouwen U alle senioren van onze gemeenschap toe die de voorbije maanden als gevolg van de pandemie overleden zijn, ook hen aan wie niemand denkt. Neem hen op in uw rijk van vrede en barmhartigheid.
- In het bijzonder gedenken wij:

Een voor een kunnen nu de namen van de senioren van de parochie/lokale gemeenschap die tijdens de pandemie overleden zijn, worden voorgelezen en na elke naam kan ook een kaarsje worden aangestoken. Het voorlezen van de namen kan gebeuren onder begeleiding van zachte instrumentale muziek.

SLOTZEGEN

ZEGEN OVER EEN LANG LEVEN

Barmhartige God,
Zegen uw kinderen
die Gij een lang leven geschonken hebt.
Laat hen de tederheid en de kracht van uw aanwezigheid voelen.
Laat hen, terugkijkend naar het verleden,
zich verheugen in uw barmhartigheid.
Laat hen, vooruitblikkend naar de toekomst,
volharden in de hoop die niet vervaagt.

Aan U zij lof en eer tot in de eeuwen der eeuwen.